

РЕШЕНИЕ

№ 37158

гр. София, 26.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав, в
публично заседание на 14.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разглежда дело номер **2552** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК и е образувано по жалба на Р. Е. Р. - Т. от [населено място], чрез адв. И. Я. – САК срещу Отказ, изх. №92-00-3/19.01.2026 г. на Ректора на Югозападен университет „Н. Р.“ [населено място], с който е отказано издаването на диплома за завършено висше образование по заявление с вх. №102/07.01.2026 г. в Технически факултет и с вх. №92-00-3815.01.2026 г. в обща канцелария на ЮУ „Н. Р.“. Наведени са доводи за незаконосъобразност на акта, сочи се, че е издаден при съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие на материалния закон. Твърди се, че не е извършена надлежна проверка като не са взети предвид представените от Т. документи, /академична справка и уверения, които са издадени от университета/, същите не се коментирани, поради което се счита, че отказа е немотивиран. Релевират се доводи, че представените от жалбоподателката документи, изцяло опровергават констатацията в отказа, че е записана в 9 семестъра, от който са заверени 8, тъй като от учебен отдел на университета до 2006 г. са й издавани документи, от които е видно, че е завършила успешно десети семестър със защита на дипломна работа на 13.10.2006 г.. Посочва, че десети семестър от обучението включва практика и защита на дипломна работа. Моли да се отмени изцяло изричния отказ на ректора на ЮУ и се присъдят сторените по делото съдебно-деловодни разноски.

Ответникът Ректор на Югозападен университет „Н. Р.“ [населено място] оспорва изцяло жалбата. Излага подробни доводи в представен писмен отговор, в съдебно заседание и в представените писмени бележки. Твърди се, че наличието на Протокол № 6154/13.10.2006 г. не е достатъчно, за да се направи извод, че са изпълнени всички изисквания по учебния план и е придобита

образователно-квалификационна степен. Релевира доводи, че издаването на диплома не може да почива на предположение, нито на реконструиране на липсващи предпоставки въз основа на отделни и взаимно несъответстващи документи като твърди, че оспореният отказ не отрича вече надлежно установен факт на придобито образование. Той е постановен поради липсата на достатъчно и непротиворечиви данни в официалната учебна документация, въз основа на които Университетът да удостовери с официален документ придобиването на съответната образователно-квалификационна степен. Поради това се сочи, че административният орган не е разполагал с правно основание да издаде исканата диплома. Моли да се постанови решение, с което да се отхвърли жалбата на Р. Е. Р.-Т. срещу Отказ с изх. № 92-00-3/19.01.2026 г. на Ректора на Югозападен университет „Н. Р.“ като неоснователна. На основание чл. 143, ал. 4 АПК се моли в полза на Югозападен университет „Н. Р.“ да бъдат присъдени претендираните по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и с адв. Я., която поддържа изцяло подадената жалба. Моли за отмяна на изричния отказ на университета.

Ответникът, чрез юриск. П. и адв. П. оспорват жалбата. Молят за отхвърлянето ѝ. Претендират разноски по делото.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по заявление на Р. Р.-Т. за издаване на диплома за висше образование, в което е посочено, че към датата на дипломирането ѝ, същата не е подала молба за получаване на диплома. Към заявлението са приложени Академична справка и Протокол от защита на дипломна работа.

По подаденото заявление, Югозападният университет „Н. Р.“ е постановил отказ издаването на диплома, като основания е посочено, че според наличната в университета документация са заверени осем семестъра, като деветият семестър е записан, но не е заверен; лицето е отстранено от обучение със Заповед №92/26.01.2027 г.. Посочено е, че представеното уверение не следва да бъде кредитирано като издадено от университета, доколкото върху него е налице несъответствие между посочения факултет и поставения факултетен печат и на следващо място, че в продължение на около 20 години заявителката не е предприемала действия във връзка с издаването на диплома.

Р. Е. Р. е записана като студентка в Благоевградския университет на 21.08.1995 г., редовно обучение в специалност „Лека и хранителна промишленост“, в последствие преобразувана на „Хранителна промишленост и туризъм“, срок на обучението 5 години, професионално направление „Инженерно-педагогическо“.

Със Заповед №92 от 26.01.2007 г., на ректора на университета и на осн. чл.79, ал.5 от Правилника за образователни дейности студентката Р. Е. Р. е отстранена. Името на Р. в заповедта е поставено в т.V, спец. „Промислени изкуства-мода“.

Със Заповед №4081/23.11.2007 г. оспорващата е записана задочно обучение по специалност „Стопанско управление“ в Технически университет [населено място], магистърска степен, платено обучение.

Със Заповед №534/23.02.2011 г. същата е отстранена от обучение за 10 години поради неизпълнение на задълженията – неположени изпити.

По делото е представен оригинал от студентска книжка на Р. Е. Р. от който се установява, че е записана IX семестър, като е положен печат, че семестъра е заверен. X семестър е записан, но няма заверка. Липсват обаче оценки от пети курс на положени изпити. На стр.58 от студентската книжка е нанесена учебна и производствена практика, както и направена курсова работа – две, които са зачетени с подпис на преподавателите. Вписана е учебна производствена практика по туризъм – отличен 6 и УПП по хранителна промишленост – отличен. На следваща страница „Дипломна работа“ е отбелязано, че в катедра Туризъм е защитена дипломна работа от Е. с оценка отличен 6. Посочена е дата 13.10.2006 г. Ответната страна твърди, че студентската книжка не е подписана от председателя на държавната изпитна комисия.

В Уверение №002509/27.04.2005 г., издадено от Стопански факултет на ЮУ е посочено, че Р. Р. е записана през 2001-2002 г. в десети семестър на пети курс, редовно по специалност „Хранителна промишленост и туризъм“ и е завършила всички семестриални изпити успешно. Университетът оспорва произхода на този документ.

Издаденото следващо Уверение №058046/18.04.2006 г. на Р. е вече от Факултета по изкуства. Съдържанието е идентично с предходно издаденото уверение.

По делото е представен оригинален протокол за защита на дипломна работа. В протокола1 жалбоподателката е индивидуализирана поименно, посочена е специалност „Туризъм“, посочена е тема на дипломната работа „Организация и формиране на предметно-пространствена среда на бара“, като протоколът съдържа подписи на председателя и членовете на комисията.

Налице е и протокол за проведен държавен изпит по специалност „Технология на храните“, в който Р. Р. е посочена поименно, като е отбелязано, че не се е явила.

Представени са и приложения по делото и писмени доказателства от Технически университет [населено място], които установяват, кога е записала магистратура Р.. От представената Главни книга за статута на студентката 2007/2008 г. се установява, че същата е записана на базата на диплом за завършено средно образование, издаден от Благоевградския университет /според съда техническа грешка/.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 АПК по реда на чл. 168, ал. 1 АПК, формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на акта, и е насочена срещу годин за оспорване административен акт. Обжалваното решение е връчено на жалбоподателя на 04.02.2026 г. а жалбата е подадена на 17.02.2026 г. в деловодството на съда, поради което следва да се приеме, че е в срок. По тези съображения съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, като съображенията за това са следните:

Съгласно чл.7, ал.1 ЗВО, висшето училище издава диплома за завършена степен на висшето образование, както и свидетелство или удостоверение за професионална квалификация. Съдържанието и реквизитите на документите, в това число и на дипломата, са регламентирани в чл.4 от Наредбата за единните държавни изисквания към съдържанието на основните документи, издавани от висшите училища/ДВ бр.31/97 г./. Става

въпрос за нормативно установени изискванията към съдържанието на тези

документи. Издаването на същите, в това число и дипломата, е обусловено от наличието на други предпоставки, на които притежателят на дипломата следва да отговаря.

Съгласно чл.42, ал.8 ЗВО, диплома за завършена степен съгласно чл.7 се присъжда след успешно изпълнение на всички задължения, предвидени по учебен план, независимо от календарния срок на обучение. Тази норма сочи, че диплома за завършена степен на висше образование се издава на всяко лице успешно изпълнило всички задължения по учебния план за съответната специалност, предварително утвърден от ректора на висшето училище, включващ форма на обучение, брой на семестрите, учебни дисциплини, хорариум, списък на избираеми и факултативни дисциплини, форма на дипломиране и т.н. Това са единствените законови условия за издаването на диплома за завършена степен на висше образование.

Видно от представения Учебен план за специалност „Хранителна промишленост и туризъм“ одобрен от ректора на университета през май 1995 г., е посочено, че срока на обучението е 5 години, като са посочени дисциплините, които следва да се изучават в 9 семестъра.

През 1996 г. има нов утвърден Учебен план за процесната специалност, в който също са посочени пет години като в него изрично са упоменати предметите, които се изучават в IX семестър, вкл. е посочена учебна практика по туризъм и учебна практика по хранителна промишленост. За последния X семестър е вписано държавна практика и дипломна работа. Т.е. от представената студентска книжка се установява, че през IX семестър са направени две курсови работи и са проведени две учебни практики. Защитена е и дипломна работа /по всяка вероятност в следващия семестър/. Как лицето е допуснато до дипломна работа остана неизяснено в настоящото производство. Още повече, че от представения в оригинал Протокол №6154, издаден на 13.10.2006 г. от ЮЗУ, с посочена в него комисия, назначена от ректора се установява, че на посочената дата е проведена защита на дипломни работи към катедра Туризъм. Протоколът е подписан от четиримата от комисията. В приложение към протокола е и списъка на явилите се студенти, като под №4 е Р. Е. Р., като темата е била „организация и формиране на предметно-пространствена среда на бара“, с научен ръководител доц. д-р Ц.И. и Гл.ас. С. с оценка отличен 6. Поради каква причина Р. е включена и в проведената на 13.03.2006 г. защита по специалността „Технология на храните“, а не се е явила на тази защита също не става ясно. Още повече, че посочената в оригиналния протокол тема на дипломната работа, съответства повече на специалност, свързана с туризъм. При условие, че молителят е допуснат до защита от надлежния орган, успешно е защитил дипломната си работа би трябвало да е изпълнил всички изисквания по учебния план за обучаваната специалност. Документът произхожда от университетската документация и е представен от самия университет. Същият съдържа индивидуализация на заявителката, данни за комисията, тема на дипломната работа и подписи на председателя и членовете на комисията. Този протокол не може да бъде игнориран при установяване на фактическата обстановка, тъй като представлява официален документ, произхождащ от

университета, удостоверяващ извършване на процедура по защита на дипломна работа. Не е изяснено обаче на какво основание заявителката е била допусната до тази защита, по какъв учебен план, в коя специалност и въз основа на какъв акт е определена темата на дипломната работа и съставът на комисията.

С оглед на изложеното по-горе, настоящият съдебен състав намира, че по представената от ответната страна преписка са налице съществени несъответствия относно както обема на завършеното семестриално обучение, така и относно специалността, в която заявителката е била обучавана и по която е следвало да завърши.

Остава неизяснено и противоречието между посочената в заповедта за отстраняване от 2007 г. специалност „Промислени изкуства – мода“ от Факултета по изкуства и специалността „Лека промишленост и туризъм“ при Техническият факултет, на която се основава настоящият отказ.

Всички тези противоречиви факти и обстоятелства не доказват само по себе си придобиване на образователно-квалификационна степен, но показват наличието на противоречива административна документация относно студентския статус и действията по дипломиране на заявителката.

Съгласно чл. 35 АПК индивидуалният административен акт се издава след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая и обсъждане на възраженията на заинтересованите лица. По силата на чл. 36 АПК доказателствата по административното производство се събират служебно, освен в предвидените от закона случаи.

Съгласно чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 АПК отказът за издаване на административен акт следва да бъде мотивиран, като съдържа фактическите и правните основания за издаването му.

В случая административният орган е изложил като основен фактически мотив, че са заверени само осем семестъра. Този извод обаче не е достатъчно обоснован, тъй като не е извършен необходимият анализ на противоречието между университетската документация и представената в оригинал студентска книжка. Не е достатъчно да бъде посочено какво е отразено в едната група документи. При наличие на противоречиви доказателства органът следва да посочи защо приема едните за достоверни, а другите — не, както и въз основа на какви конкретни данни прави този извод. В този смисъл фактическата обстановка относно семестриалното обучение не е изяснена в необходимата степен.

Наред с това отказът не обсъжда в необходимата пълнота оригиналния протокол за защита на дипломна работа, представен от самия университет. Липсва изясняване на основанията, на което заявителката е била допусната до защита по специалност „Туризъм“, както и на връзката между този документ и останалите документи по студентското досие.

Същото се отнася и до протокола за държавен изпит по „Технология на храните“ и до заповедта за отстраняване, в която е посочена друга специалност — „Промислени изкуства – мода“.

При това положение не може да се приеме, че фактическата обстановка е била изяснена в необходимата степен преди постановяване на отказа.

Като мотив за отказа е посочено и обстоятелството, че в продължение на около 20 години

заявителката не е предприемала действия за издаване на диплома. Самото бездействие за продължителен период представлява фактическо обстоятелство, което може да бъде обсъдено, но не може само по себе си да замести установяването на относимите към правото на дипломиране факти. Отказът не сочи конкретна правна норма, съгласно която изтичането на посочения период води до отпадане на право на издаване на диплома или до обезсилване на извършени преди това семестриални заверки или действия по дипломиране. Поради това обстоятелството, че заявителката не е предприемала действия в продължение на около 20 години, не може само по себе си да обоснове извода, че тя не е изпълнила изискванията за завършване или че не може да бъде установено евентуално придобито от нея право.

С оглед на горното, съдът намира, че оспорваният отказ е постановен при неизяснена фактическа обстановка и без да са обсъдени в тяхната съвкупност всички относими доказателства, включително доказателствата, произхождащи от самия университет. Поради изложеното отказът следва да бъде отменен, а преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

При новото произнасяне административният орган следва:

1. Да установи въз основа на първичната университетска документация каква е била официалната специалност на заявителката през отделните периоди на обучението.
2. Да установи на какво основание в различни документи се посочват специалностите „Лека промишленост“, „Технология на храните“, „Туризм“ и „Промислени изкуства – мода“.
3. Да изиска и обсъди наличните актове за записване, преместване, промяна на специалност, факултет или студентски статус, ако такива са съществували.
4. Да установи кой е извършил заверките в студентската книжка и дали те са извършени от компетентни длъжностни лица на университета.
5. Да установи правното и фактическото значение на оригиналния протокол за защита на дипломна работа по специалност „Туризм“, включително основаниято за допускане до защита, учебния план, темата, състава на комисията и резултата от защитата.
6. Да установи значението на протокола за държавен изпит по „Технология на храните“, както и основаниято за включването на заявителката в него.
7. Да изясни основаниято за издаване на заповедта за отстраняване от 2007 г., включително посочената в нея специалност и конкретните фактически обстоятелства, обосновали отстраняването.
8. Да установи кои правила на университета и нормативни актове са били приложими към съответните моменти през периода 2005–2007 г. относно семестриалното завършване, допускането до държавен изпит или защита на

дипломна работа и придобиването на образователно-квалификационна степен.

По разноските: Жалбоподателят претендира разноски, като представя доказателства за сторени такива и Списък с разноски, поради което и съдът намира искането за основателно и своевременно предявено, поради което и следва да присъди адвокатско възнаграждение в размер на 500 евро, както и 5,11 евро заплатена ДТ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, АССГ, 83-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Е. Р.-Т. от [населено място], Отказ, изх. №92-00-3/19.01.2026 г. на Ректора на Югозападен университет „Н. Р.“ [населено място].

ИЗПРАЩА делото като преписка на Ректора на Югозападен университет „Н. Р.“ [населено място] за ново произнасяне по заявление с вх. № вх. №102/07.01.2026 г. в Технически факултет и с вх. №92-00-3815.01.2026 г. в обща канцелария на ЮУ „Н. Р.“, подадено от Р. Е. Р.-Т., съобразно указанията дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Югозападен университет „Н. Р.“ [населено място] да заплати на Р. Е. Р.-Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк][жилищен адрес] сумата от 505,11 евро /петстотин и пет евро и единадесет цента/, представляваща разноски по делото за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.